

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 20
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2019/292

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Gelet op het Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie;

Gelet op het oorspronkelijke verzoek d.d. 20 oktober 2019 van ■■■, gericht aan de Vlaamse overheid, departement Omgeving, dienst Dierenwelzijn waarbij werd verzocht om een afschrift te verlenen van de identiteit van de indiener van een klacht bij de dienst Dierenwelzijn;

Gelet op de beslissing van de dienst Dierenwelzijn d.d. 29 oktober 2019 waarbij het verzoek tot openbaarmaking geweigerd werd;

Gelet op het beroepschrift van ■■■ d.d. 21 november 2019 tegen de weigering van de dienst Dierenwelzijn;

Gelet op de registratie van het beroepschrift op 26 november 2019;

Wat de ontvankelijkheid betreft:

Het oorspronkelijke verzoek tot openbaarmaking dateert van 20 oktober 2019. De in beroep aangevochten beslissing dateert van 29 oktober 2019. Deze beslissing maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 (verder 'Bestuursdecreet'). Op 21 november 2019 diende ■■■ beroep in tegen deze weigeringsbeslissing. Het ingediende beroep is bijgevolg tijdig ingediend en is **ontvankelijk**.

Wat de gegrondheid betreft:

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten. De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1) De feiten

Op 20 oktober vroeg de verzoeker aan de dienst Dierenwelzijn om hem, naar aanleiding van een klacht in verband met het houden van geiten, de identiteit van de melder van de klacht mee te delen.

De dienst Dierenwelzijn antwoordde de verzoeker dat men niet kon ingaan op zijn verzoek om de volgende reden;

“Artikel II.36,§1,1° van het Bestuursdecreet verplicht een milieu-instantie de aanvraag af te wijzen als de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokkene met de openbaarmaking instemt.

Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven.

Bovendien is het de bedoeling en bestaat het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.36,§1,1° van het decreet van 7 december 2018 bedoelde uitzonderingsgrond er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke en in artikel 8 EVRM bepaalde recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

Immers, gezien onmiskenbaar vaststaat dat de identiteit van een persoon die een klacht indient tegen een andere persoon of een rechtspersoon deel uitmaakt van de persoonlijke levenssfeer en dat aldus dergelijke gegevens niet zonder meer mogen vrijgegeven worden, weigeren wij de openbaarmaking van de identiteit van de klager in uw dossier.”

Dit is de bestreden beslissing.

2) Beoordeling door de beroepsinstantie

De beroepsinstantie contacteerde op 28 november 2019 de dienst Dierenwelzijn voor toelichting bij de bestreden beslissing. Op 5 december 2019 deelde de dienst Dierenwelzijn mee aan de beroepsinstantie dat zij inderdaad de openbaarmaking weigerde op grond van Artikel II.36,§1, tweede lid, 1° van het Bestuursdecreet.

De dienst Dierenwelzijn stelt dat zij na het ontvangen van de vraag tot het vrijgeven van de identiteit van de klager geen toestemming heeft gevraagd aan de klager voor het vrijgeven van zijn privé-gegevens omdat in het meldingsformulier voor verwaarloosde en mishandelde dieren, dat de klager gebruikte om de melding te doen, het volgende staat vermeld: “De dienst Dierenwelzijn behandelt je klacht op discrete wijze.”. Deze zin werd nadrukkelijk bij het formulier vermeld om aan te geven aan de klager dat de door hem ingediende informatie vertrouwelijk wordt behandeld door de dienst Dierenwelzijn. De dienst

[illegible]

Dierenwelzijn gaat er daarom automatisch en logischerwijs van uit dat de gegevens in vertrouwen door de klager aan de dienst werden bezorgd.

Het is niet onrealistisch om aan te nemen dat de beroeper mogelijk wrok koestert of represailles zou ondernemen tegen de klager indien hij over zijn identiteit beschikt, aldus de dienst Dierenwelzijn. Indien de klager, ondanks het feit dat hij door de vermelding op het meldingsformulier werd gerustgesteld dat zijn gegevens vertrouwelijk zouden worden behandeld, zou worden geconfronteerd met de beroeper aangaande zijn melding, is de kans eveneens reëel dat hij het vertrouwen in de dienst Dierenwelzijn kwijft en hij bijgevolg bij eventueel toekomstige dierenwelzijnsproblemen bij de beroeper of elders, hiervan geen melding meer zal willen doen, aldus de dienst Dierenwelzijn.

Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel 11.36, §1, tweede lid, 1° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond bestaat erin om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op eerbiediging van zijn privéleven te beschermen. De identiteit van een persoon en de gegevens met betrekking tot zijn woonplaats zijn ontegensprekelijk gegevens zijn die kaderen binnen het privéleven van de klager. Het privéleven vormt de kern van de persoonlijke levenssfeer en de vrijgave van deze gegevens zou afbreuk doen aan deze persoonlijke levenssfeer, zo sluit de dienst Dierenwelzijn haar reactie aan de beroepsinstantie af.

Het Bestuursdecreet maakt voor wat betreft de uitzonderingsgronden een onderscheid tussen enerzijds bestuursdocumenten die milieu-informatie bevatten en anderzijds bestuursdocumenten die geen milieu-informatie bevatten. Artikel 1.4, 11° van het Bestuursdecreet somt gedetailleerd op wat onder milieu-informatie moet verstaan worden. De identiteit van de klager als zodanig wordt door de beroepsinstantie niet als milieu-informatie beschouwd.

Artikel 11.34, 2° van het Bestuursdecreet bepaalt dat een overheidsinstantie het verzoek voor wat betreft andere dan milieu-informatie afwijst als de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt. Hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, vertoont de in artikel 11.34, 2° van het Bestuursdecreet voorziene uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect. De decreetgever was weliswaar van oordeel dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar wijst er desondanks op dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Vlaams Parlement, Parl. St. 2017-2018, nr. 1656/1, blz. 58).

Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond bestaat er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

```

////////////////////////////////////

```

De beroepsinstantie merkt op dat bij onderzoek naar de uitzonderingsgrond met betrekking tot de persoonlijke levenssfeer moet worden nagegaan of er al dan niet sprake is van informatie in een bestuursdocument die op de persoonlijke levenssfeer betrekking heeft. De persoonsgegevens met betrekking tot de klachtindieners behoren ontegensprekelijk tot het privéleven van de betrokken indiener van de melding of klacht. Het vrijgeven van deze gegevens zou wel degelijk een inbreuk uitmaken op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van die personen. Het privéleven vormt de kern van de persoonlijke levenssfeer (F. SCHRAM, Het decreet openbaarheid van bestuur. Een juridische analyse in historisch perspectief, Brugge, Vanden Broele, 247; Concl. Adv.Gen. bij HvJ 8 april 2014, nr. C-293/12, Digital Rights Ireland Ltd, nr. 61). Het openbaar maken van deze gegevens heeft aldus betrekking op de kern van een belang – het door artikel 22 van de Grondwet en het door artikel 8 EVRM aan eenieder toegekende recht op eerbiediging van zijn privéleven – dat de uitzonderingsgrond uit artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet wenst te beschermen tegen de openbaarheid van bestuur (RvS, nr. 234.609 dd. 2 mei 2016).

De beroepsinstantie is, na inzage van de betrokken melding, van oordeel dat deze inderdaad elementen bevat zoals naamgegevens, adresgegevens, persoonlijk mailadres, telefoon- en/of gsm-nummer en dat deze tot de persoonlijke levenssfeer van de klachtindiener behoren. Het algemene, publieke belang dat met een openbaarmaking van deze gegevens zou worden gediend, weegt in casu niet op tegen het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De beroepsinstantie is bijgevolg van oordeel dat de openbaarmaking van gegevens van personen die bij de dienst Dierenwelzijn meldingen doen van mogelijk misbruik of verwaarlozing van dieren afbreuk doet aan het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen en dat deze gegevens dan ook moeten worden afgeschermd in toepassing van artikel 11.34, 2° van het Bestuursdecreet. Artikel 11.34, 2° van het Bestuursdecreet laat echter wel de mogelijkheid dat dergelijke gegevens toch openbaar worden gemaakt, mits toestemming van de betrokken personen. Het Bestuursdecreet voorziet eveneens dat de beroepsinstantie de betrokkenen hiervoor contacteert, indien de bestuursinstantie het niet zelf heeft gedaan. De dienst Dierenwelzijn argumenteert dat op het online-formulier dat moet dienen om een melding of klacht in te dienen vermeld staat dat klachten door de dienst Dierenwelzijn op discrete wijze behandeld worden om aan te tonen waarom zij geen toestemming heeft gevraagd aan de klachtindiener om alsnog tot openbaarmaking van diens persoonsgegevens over te gaan. Met een dergelijke vermelding op een in te vullen webformulier kan men echter de werking van het Bestuursdecreet en meer bepaald de toestemmingsvereiste vervat in artikel 11.34, 2° niet buiten werking stellen. Daarom deed de beroepsinstantie zelf op 13 december 2019 alsnog navraag bij de klachtindiener. Tot op heden ontving zij van de klachtindiener echter geen toestemming tot openbaarmaking.

De beroepsinstantie besluit bijgevolg dat de dienst Dierenwelzijn terecht de openbaarmaking van gegevens van de persoon die vermeld worden in het klachtformulier geweigerd heeft in toepassing van artikel 11.34, 2° van het Bestuursdecreet. Het beroep wordt bijgevolg **ongegrond** verklaard.

Na beraadslaging,

[illegible]

BESLUIT:

Het beroepschrift van [REDACTED] tegen de weigering van de dienst Dierenwelzijn om mee te delen wie tegen hem klacht indiende wordt ontvankelijk en ongegrond beschouwd.

Brussel, 18 december 2019

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter

```
//
```